

de to lande nu vil blive berettiget til at få, reelt vil komme hen. Den kan lige så vel gå i mafiaens lommer, som den kan gå til landbrugssektoren. Område for område er der ganske enkelt ikke tjek på tingene.

Det er ikke noget, som helt uafhængige og ligegyldige ngo'er og kilder siger; det er ikke noget, der kan citeres fra tredjehånd i aviserne; det er noget, som Kommissionens egen udsendte Klaus Jansen har fremført i sin kritik af den proces, som Kommissionen har sat i gang. Og den kritik tager vi altså meget alvorligt i Dansk Folkeparti.

Det her handler nemlig om, hvorvidt Kommissionen er indstillet på at se i øjnene, at man begik en fejl; at det var en fejl på forhånd at love Bulgarien og Rumænien optagelse i EU senest i 2008. At det var en fejl, forekommer fuldstændig ubestrideligt, når man ser på, hvordan forholdene er i dag. Nuvel, siger Kommissionen så, vi laver nogle undtagelser, vi vil ikke have hele det indre marked med, vi vil ikke tage det retslige område med osv. osv., men konsekvenserne står tydeligt for enhver.

Man kan stille sig selv spørgsmålet, hvordan vi fra Europas side bedst skærmer os mod den internationale kriminalitet, som kommer fra Bulgarien og Rumænien, om vi gør det ved at have landene med og dermed give dem øget mulighed for at bevæge sig over grænsen, eller om vi gør det ved ikke at have landene med og vente en periode, indtil kriterierne er efterlevet. Her står det fuldstændig klart for os, at det sidste naturligvis er den rigtige løsning.

Derfor og af en lang række andre årsager kan vi ikke støtte det af udenrigsministeren fremsatte forslag.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu sagde hr. Messerschmidt, at Dansk Folkeparti ikke vil stemme for Rumæniens og Bulgariens optagelse, og som begrundelse nævnte han en række problemer i de to lande, som vi alle sammen kender til. Så har jeg et meget enkelt spørgsmål: Hvis de problemer havde været løst, ville Dansk Folkeparti så have stemt for?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Ja. Vi har ikke nogen dogmatiske problemer med at optage hverken Bulgarien eller Rumænien. Som den tidligere ordfører, hr. Svend Auken, var inde på, er jeg fuldstændig overbevist om, at

det er både dejlige og venlige mennesker, der bor i Bulgarien og Rumænien. Jeg skal dog sige, at jeg kun har nævnt kilde at bygge det på, men den betragter jeg så også som havende en vis validitet.

Kl. 14.35

Vi har intet problem med hverken Bulgarien eller Rumænien, men vi har et problem med, at de lande er kendetegnet ved at have nogle meget, meget alvorlige problemer. Tag kriminalitetsområdet, hvor trafficking, som jeg ved optager fru Holmsgaard meget, er et utroligt stort problem. De kan ikke håndtere det, og det vil brede sig ind i de 25 etablerede EU-lande ved de udvidede bevægelsesfrihedsmuligheder, som et medlemskab giver de to landes borgere.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Er det en ny politik fra Dansk Folkepartis side, at man går ind for Rumæniens og Bulgariens optagelse, men at man nu bare siger, at det desværre ikke kan ske i 2007, og at det ikke kan ske i 2008? Jeg er sikker på, at hr. Messerschmidt også senere vil kunne komme med en række andre problemer, der ikke er løst, ligesom han for den sags skyld ville kunne gøre det for Italiens vedkommende, eller når det gælder andre EU-lande, der har været medlem i mange år.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Næh, det er der sådan set ikke noget nyt i. Det kan godt være, at der er det for fru Holmsgaard, men så må det være, fordi fru Holmsgaard ikke har været sådan mentalt til stede under Europa-udvalgs møderne. Jeg kan da konstatere, at hun har været fysisk til stede. De ting, jeg giver udtryk for her, er fuldstændig i overensstemmelse med det, som jeg tidligere har fremført.

Jeg kan også sådan af hensyn til fru Holmsgaards historik f.eks. oplyse, at Dansk Folkeparti i Europa-Parlamentet rent faktisk stemte for fem af de landes optagelse, som vi optog i 2002, men stemte imod fem andre.

Så i modsætning til fru Holmsgaard har Dansk Folkeparti faktisk en meget pragmatisk tilgang til det her. Vi vurderer hvert land ud fra, hvilket udviklingsstadium det er på, og om det er til skade eller til gavn for Danmark og for Europa. Vi siger ikke bare blindt ja, når Kommissionen dikterer et eller andet. Det kunne være, at fru Holmsgaard skulle tænke noget nærmere over det.